

16. Bőjt első vasárnapja. Bibliavasárnap.ÍME I

János 19, 26-27

János 19, 17-27

Református keresztyén hitünk szerint Jézus Krisztus való-
ságos Isten és valóságos ember volt. Erről tesznek bizonysgot
utolsó szavai is. A második szóban Isten, aki egy megtérő bűnös
előtt megnyitja a menny kapuját. A harmadik szóban egy asszony
fia, aki halálos ágyán édesanyja megélhetéséről gondoskodik.

Nem feledhetjük, hogy a Kereszten nagy kínokat szenved.
Az evangéliumok igen szűkszavúak e téren, de amit leírnak, az
is sok, ha az ember értelemmel és érzéssel olvassa. Drága örök-
ségünk, a Heidelbergi Káté e ponton is mélyebbre vezet bennün-
ket, amikor arra a kérdésre válaszol, mit kell értenünk az a-
latt, hogy "szenvedett?" - "Azt, hogy Ő földi életének egész i-
deje alatt, különösen pedig annak végén, Istennek az egész embe-
ri nemzetség bűne ellen való haragját testében-lelkében elhor-
dozta..." Ismételjük csak még egyszer a mondat végét: "...Isten-
nek az egész emberi nemzetség bűne ellen való haragját testében-
lelkében elhordozta."

Látunk kell tehát, hogy Megváltónk nagy kíno között nagy
ügyért szenved. Itt valóban túlzás nélkül el lehet mondani: vi-
lágraszóló nagy ügyért. Erre utalt Káténk mondata, e az általa
idézett bibliai helyek közül csak egyre utalok: "És Ő engesztel-
ő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a mienkért, hanem az e-
gész világ bűneiért is." / 1 Jn 2,2/

És íme nagy kíno között, nagy ügyért való szenvedés köz-

ben is van nyugalma, ereje, türelme, ideje kicsiny családi ügyekkel foglalkozni. Tulajdonképpen Neki lett volna szüksége segítségre, és Ő ad segítséget. Megszólal ismét, és ez a szó a lelkipozás csendes szava. Kálvin János azt mondja e hely magyarázatánál, hogy Krisztusnak anyja iránt érzett szeretete méltó a megcsodálásra. Nem szólok semmit teste nehezen elviselhető meggyötörtetéséről - mondja Kálvin -, nem emlegetem a gyalázásokat, amelyeket elszenvedett, de ámbár az Isten ellen való rettenetes káromlások megfoghatatlan fájdalommal töltötték el a lelkét és bár szörnyű harcot állott ki a halállal és az ördöggel, mégis ezek közül egyik sem akadályozta meg Őt abban, hogy gondoskodjék az anyjáról. Ebből megtanulhatjuk, hogy mimódon kell a kötelességünket teljesítenünk Isten iránt és az emberek iránt.

ASSZONYI.

Mária számára most teljesedik be Simeon próféciája: "Még a te lelkedet is áthatja az éles tör." /Lk 2,35/ Ha most Jézus így szól: "Anyám, édesanyám", akkor csak mélyebbre hatol az éles tör az anyai szívben. De így szólal meg csendes, elhaló hangon: "Asszonyi!" Így szólította meg Őt a kánai mennyegzőn is. Ez a megszólítás nemcsak azt jelenti, hogy Vele a földi kötelékeket megszakítottak tekinti, hanem arra is utal, hogy Mária is, az ő édesanyja is, most már az Isten Fiát lássa Benne. Azt jelenti e szó, hogy az érzelem helyét - bármily szent és igaz legyen is az anyai érzelem - a hitnek kell elfoglalnia Mária szívében is.

Elhomályosodó tekintete most a szeretett tanítványt keresi, s neki ezt mondja:

ÍME A TE ANYÁD.

Nem azt mondja Jánosnak, hogy íme az én anyám, fogadd magadhoz, viseld gondját, mintha a tied lenne. Nem, Ő határozottan így szól: "Íme a te anyád!" Benne érezzük ebben a kijelentés-

ben azt is, hogy Jézus Krisztus Jánosra, a szeretett tanítványra anyjával együtt rábízta azt az ügyet is, amit Ő hirdetett meg: "Ki az én anyám és kik az én testvéreim?...Aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az fiútestvérem, nőtestvérem és anyám." /Mt 12,⁴⁸ 49-50/ A vérszerinti, a rokoni kapcsolat kiszélesedett, kitágult a Lélek szerinti testvériségben. Most ezt bizom reád: "Ime a te anyád!"

A keresztrefeszítettnek jogában állott utolsó rendelkezéseket adni. Jézus él ezzel a joggal. A zsidó családjog formanyelve szerint anyját az apostol oláalma alá helyezi. Szava végrendelet a tanítványnak. Az egyik hagyomány szerint Mária idős korban, Jánosnál Efézusban halt meg. Más hagyomány szerint 17 évig éltek Jeruzsálemben és János sohasem hagyta el a várost, amíg Mária életben volt. Csak az ő halála után indult el missziói útjaira.

IME!

Alapigénk szerint Megváltónk e "harmadik szóban" kétszer mondja e szót: "Ime!" Ragadjunk meg valamit ennek üzenetéből is! Lássuk meg, hogy ime ilyen Megváltónk van, ilyen Istenünk van! Ime, világmegváltó, világkormányzó nagy munkája közben van ereje, hatalma, szeretete a mi kicsiny életünk gondját is elrendezni. Hagy/Ráa magad bizalommal! Néki gondja van reád! Ezt a harmadik szót úgy is tekinthetjük, mint hatalmas, utánozhatatlan nagy prédikációt az Apostoli Hitvallásnak az első szavairól: "Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában..." Mindenható és Atya mintha kibékíthetetlen feszültségben lenne ez a két fogalom, s IME a Krisztus Keresztjére kell tekintenünk, hogy meglássuk, a Mindenható, a Világmegváltó törődik a mi kicsiny, porzem életünk

földi gondjaival is, mert Ő Atya.

De Megváltónk e harmadik szóban az ötödik parancsolatról is hatalmas prédikációt mond minden idők számára: "Tiszteld atyádat és anyádat!" S e ponton különösen aktuális számunkra - pontosabban fogalmazok: számomra és számodra - Megváltónk e tanítása. Mert elfelejthetjük-e, hogy a mi kis szép hazánkban, a mi nemzedékünkben, hány egyszerű fejkendős édesanya néz fel a fiára, lányára, mint ahogyan Mária felnézett Jézusra! Mert a fiából, a leányából "nagy ember" lett: orvos, mérnök, lelkész, gyárigazgató, tanácselnök, vagy professzor. S ezek az édesanyák tudják, hogy az ő szívük magzatjára nagy ügyek vannak bízva, egy falu, egy város, egy hatalmas üzem, emberek százainak és ezreinek - vagy akár millióinak - gondja, baja, megélhetése, boldogulása! És ez mind szépen rendben is van!

De meg kell kérdeznem közületek is Testvérek mindenkit, vajjon nem felejtettük-e el, hogy nem lehet annyi munkánk, nem lehet olyan fontos megbízatásunk, nem bízhatnak ránk akkora nagy ügyet, hogy ne maradjon időnk, erőnk jó szüleink sorsát, gondját gyöngéd szeretettel elrendezni!

Ti Mindnyájan, Drága Gyermekek, Fiak és Leányok, Akiknek az élete nagy, nemes ügyek szolgálatában lobog el: legyen erőtök, időtök a ti kicsiny családi ügyeiteket is Isten szerint elrendezni! Ne legyenek közöttünk fájó szívű édesanyák, akik hiába néznek fel gyermekükre, szívük mélyén csak egy levelet, egy látogatást, egy simogató jó szót várva! Halljátok az Igét: "Íme a te fiad, íme a te anyád!" Ámen.